

Kort Vision for Alternativets globale politik

Danmark Det bedste land for verden

Alternativet er en del af en international forandringsbevægelse, der arbejder kreativt, helhedsorienteret og visionært i forhold til de globale udfordringer vi står overfor. Vi mener at der er brug for et grundlæggende opgør med de globale strukturer, som har styret verden siden anden verdenskrig, idet disse strukturer skaber stadig stigende ulighed kombineret med en systemisk bæredygtighedskrise, som efterhånden truer selve vores civilisation.

Hvis vi vil undgå et katastrofalt globalt sammenbrud kræver det hastige skridt imod en seriøs global omstilling, der gør op med rovdriften på klodens ressourcer, den ekstreme ulighed og de udemokratiske strukturer, der føder fastlåste globale konflikter. Vi tror på at den bedste vej til at styrke menneskerettigheder, frihedsrettigheder og politisk inklusion er gennem stærke fællesskaber baseret på gennemsigtighed, dialog og håndhævelsen af universelle rettigheder.

For os er målet med udenrigspolitikken ikke at tilføre Danmark ressourcer, sikre økonomisk vækst eller vinde international prestige. Vores mål er først og fremmest om at skabe de nødvendige forudsætninger for en global bæredygtig omstilling. Disse forudsætninger er: tankemæssig frihed, økonomisk retfærdighed og juridisk sikkerhed for alle individer og alle folkeslag gennem et beslutsomt og principfast opgør med den strukturelle ulighed og den systematiske uretfærdighed, der hersker i verden i dag.

Danmark skal ikke bare være det bedste land i verden, vi skal være det bedste land **for** verden ved at vise vejen i praksis, gennem en praktisk omstilling på hjemmefronten, og ved klart og utvetydigt at italesætte disse ting på den internationale scene.

Global lighed

Alternativet ønsker en verden, hvor mennesker fødes med lige rettigheder, og har samme muligheder for at leve et liv i værdighed fri for fattigdom og med fuld adgang til uddannelse, sundhed og sikkerhed. Vi ønsker en verden, hvor alle lande indgår i ligeværdige relationer, hvor vi dyrker fællesskabet og fejrer mangfoldighed på tværs af kulturer og nationaliteter. Vores vision er en verden, hvor udviklingsbistand ikke længere er nødvendig fordi vilkår for handel og industri er retfærdige og de systemiske årsager til fattigdom er udryddet.

I kampen mod ulighed er det vigtigt at erkende at penge er blevet til en selvstændig kraft i vores samfund. Løsrevet fra realøkonomien foregår et svimlende antal transaktioner, som ingen reel værdi skaber, men alene flytter rundt på værdier gennem spidsfindige væddemål kaldet finansielle derivater. Gennem spekulative bobler og unødvendige kriser trækker de superrige desuden enorme værdier ud af samfundet og skaber kolossale formuer, ofte skjult i skattely.

For at komme dette aspekt af den strukturelle ulighed til livs er der brug for stop for alle skattely, skat på finansielle transaktioner og derivater, som ikke tjener produktive formål og en global skat på formuer, der er større end noget menneske meningsfuldt kan bruge. Sådanne skridt vil dæmme op for kapitalens naturlige tendens til at koncentreres på færre og færre hænder og sikre at alle har mulighed for at deltage i samfundets udvikling.

Global bæredygtig omstilling

Menneskeskabte klimaforandringer er den alvorligste udfordring, vi som verdenssamfund står overfor. Men det er ikke muligt at skabe bæredygtig omstilling på det eksisterende systems præmisser. For dette systems tænkning og institutioner er *årsagen* til problemet.

Der er enkle og virkningsfulde skridt, som kan redde os fra katastrofale temperaturstigninger: Stop CO2 udledninger gennem en Cap & Trade løsning, der gør at forureneren betaler. Lav globale skatter på ressourcer, som gør genbrug af råmaterialer rentabelt. Skab en global retsorden som giver jord og mennesker rettigheder – og dermed mulighed for at stå imod virksomhedernes jagt på kortsigtet profit.

Bæredygtig omstilling fordrer en komplet omorganisering af vores økonomiske system og måden vi handler, udvikler og producerer på. Vi skal stoppe med at sætte lighedstegn mellem vækst og fremgang – for de to har ikke nødvendigvis noget med hinanden at gøre. Der er således brug for et fundamentalt skift i vores tænkning, så økologisk økonomi fremover danner fundamentet for en verdensøkonomi, hvor vi ikke bruger flere af jordens ressourcer end den hele tiden kan nå at gendanne. Vi må lære at betale for vort eget forbrug i stedet for at skubbe regningen foran os, så vores børn og børnebørn dag tvinges til at betale den.

Vi skal støtte udviklingslandene i at gennemføre bæredygtige omstillingsprocesser som en del af opbygningen af deres samfund og økonomier. Vi skal arbejde for, at vores handelsaftaler og økonomiske system har en tredobbelt bundlinje der sikrer at kortsigtet profit ikke sker på bekostning af langsigtet nedslidning af jord og mennesker. Staterne bør gå forrest og vise vejen gennem nye måder at opføre økonomi og samfundsmæssige værdier og derigennem sikre at også private investorer og pensionselskaber investerer i initiativer, der skaber en reel langsigtet værditilvækst i samfundet.

Globale fællesskaber

Et stærkt globalt samarbejde bør hvile på klare principper og normer koblet med og tydelige og letforståelige sanktioner hvis man bryder reglerne. Stærke internationale institutioner, der kan regulere samspillet mellem stater og virksomheder er afgørende for at styrke den globale sikkerhed og stabilitet.

I dag er det globale samarbejde i krise. Folkeretten undermineres alt for ofte, de rigeste lande har uforholdsmæssig stor magt og tilliden til internationale institutioner er dalende. Samtidig er behovet for stærke fællesskaber større end nogensinde. Men respekten for samfundets institutioner afhænger af at rettigheder for forpligtelser hænger meningsfuldt sammen.

Vi mener derfor at FN må reformeres, så stormagternes veto fjernes og at lande som systematisk bryder FN's charter mister deres stemmeret i forsamlingen. Nøgleordene for en ny global dagsorden bør være: Retfærdighed, bæredygtighed og ansvarlighed. Vi skal bringe nye deltagelsesformer ind på de bonede gulve, og vi skal presse på for at sikre en bedre inklusion af marginaliserede lande og folk.

På globalt plan skal vi blive endnu bedre til at bruge det uudnyttede demokratiske potentiale og den skaberkraft, der ligger i mobilisering og organisering af civilsamfund – både lokalt og globalt. Vi ønsker at fremme et tæt og gennemsigtigt samspil mellem civilsamfund, græsrodder, trossamfund, politiske eliter og de strukturer og organisationer, der indrammer dem. Det vil give institutioner og politiske repræsentanter større legitimitet og gennemslagskraft.

Vi skal også tænke nyt og revidere vores samarbejde i Rigsfællesskabet. Ønsker Grønland og Færøerne at blive uafhængige skal vi støtte op om en bæredygtig udvikling for Nordatlantens oprindelige folk og natur og vi skal bidrage bedst muligt til at sikre ansvarlige investeringer.

Vi skal desuden demokratisere strukturerne i det europæiske samarbejde og gøre EU til bannerfører for seriøs bæredygtig omstilling. Hvis de øvrige EU-lande ikke tager behovet for omstilling alvorligt eller blokerer for en reel demokratisering af EU bør vi afsøge alternative handlemuligheder – fx i form af en nordeuropæisk union for seriøs bæredygtighed. En mindre gruppe lande kan sagtens gå foran på bæredygtighedsområdet ligesom andre lande er gået foran med Eurosamrådet - enten inden for EU, eller i samarbejde med EU.

Sidst men ikke mindst skal vi sikre nødvendige reformer af internationale handelsaftaler. WTO skal reformeres (eller udskiftes) således at lande fremover kan beskytte deres industrier imod løn og miljø-dumping fra udlandet. Bæredygtig produktion og bæredygtig omstilling bør være den centrale søjle i disse handelsaftaler. Global bæredygtighed, økologisk økonomi og et opgør med systematiske uretfærdigheder skal således erstatte neoliberalismen som rammen for verdensøkonomien.

Danmark som humanitær stormagt

Krig trumfer generelt alle andre hensyn, og fred er derfor en afgørende forudsætning for bæredygtig omstilling. Det er derfor naturligt at sikkerheds- og forsvarspolitiske tiltag bruges som et redskab til at realisere vores globale målsætninger. Det betyder, at vi skal bruge vores indflydelse og kapacitet til at forebygge krig og sikre fred frem for at blande os militært i konflikter, der ofte kun gør ondt værre.

Der tænkes generelt i al for høj grad på national sikkerhed i stedet for global sikkerhed. Ideen om at vores egen sikkerhed kan vindes gennem brug af militære midler er uholdbar. Naturligvis skal vi have et velfungerende forsvar og bidrage til opretholdelsen af en troværdig militær styrke. Men hvis målet er konstruktiv fred og en global bæredygtig udvikling er der brug for en mere helhedsorienteret tilgang til sikkerhed. En sådan strategi bør have afsæt i et omfattende humanitært engagement, og en styrkelse af vores diplomatiske indsats og dialog gennem EU, FN og bilaterale relationer.

Vi skal i langt højere grad orientere os mod resten af EU i stedet for USA. Vi skal have et forsvar, der matcher vores beskyttelsesbehov – ikke et forsvar, der er indrettet til en militaristisk aktivistisk kurs. Derfor skal vi også aktivt arbejde for global nedrustning særligt i forhold til masseødelæggelses- og kernevåben.

International konfliktløsning bør spille en langt mere fremtrædende rolle i vores globale engagement. Et stærkere fokus på involvering af alle aktører herunder civilsamfund, trossamfund, organisationer samt konfliktmæglere vil bidrage til, at vi arbejder på at løse konflikter, før de bryder ud i krig. Det vil - og skal - mindske vores brug af hårde militære midler. Vi bør i videst muligt omfang støtte FN-baserede humanitære indsats, sikre stærke, men afbalancerede, diplomatiske tiltag, deltage i fredsbevarende missioner og understøtte genopbygning.

Global beskyttelse og mobilitet

Vores verden er i disse år i en historisk ubalance. Krige, katastrofer og klimaforandringer har tvunget mere end 60 millioner mennesker på flugt, og den stigende globale ulighed får mennesker til at migrere i håb om en bedre fremtid for deres børn og børnebørn. Alternativet forholder sig aktivt, konstruktivt og humant til

den globale ubalance og dens egentlige årsager: De globale politikker, som underminerer fattige landes økonomier og derigennem tvinger folk til at migrere. Som et velstående land, er det vores opgave at bidrage til en løsning på disse udfordringer på bedste og mest humane vis, både på kort og lang sigt.

Global mobilitet i form af arbejdstageres, flygtninges og migranternes bevægelse på tværs af landegrænser – er således en direkte konsekvens af de økonomiske uligheder. Den eneste langsigtede løsning ligger i at skabe global retfærdighed og give fattige lande mulighed for at skabe arbejdspladser ved at beskytte deres lokale industrier indtil de bliver konkurrencedygtige på det globale marked, i stedet for som hvor WTO forbyder enhver form for beskyttelse af sårbare hjemmeindustrier.

Europa har således et historisk, juridisk og medmenneskeligt ansvar for at hjælpe de mange mennesker på flugt, beskytte dem og hjælpe dem til et nyt hjem. Overholdelse af Flygtningekonventionen bør være hjørnesteinen i vores politik. Derfor bør FN's konventioner og menneskerettighedschartre være det værdimæssige fundament for vores flygtninge- og asylpolitik. EU bør som et forpligtende fællesskab være rammen, der sikrer, at dens efterlevelse sker i praksis.

På den lange bane er det afgørende, at vi forstår og adresserer de forhold, der udløser flygtninge- og migrationsstrømme. Vi skal derfor støtte langsigtede indsatser og samarbejdsmodeller, der støtter migrantproducerende lande hen imod en bæredygtig udvikling, så mennesker kan leve et værdigt liv, der hvor de bor.